

TA BỊ TÙ ĐÀY, CÁC CON ĐÃ ĐẾN VIẾNG THĂM!

Chị Blandine Hollender, người Pháp, nữ tu Dòng Chúa Quan Phòng, hiện đang thi hành công tác tông đồ bên cạnh các tù nhân nơi **Nhà Giam Saint-Mihiel** nằm trong lãnh thổ của giáo phận **Verdun** ở miền Đông Bắc nước Pháp. Xin nhường lời cho Chị.

Trước hết xin minh xác rằng hoạt động của tôi là một sứ vụ của Giáo Hội do Đức Giám Mục Verdun ủy thác và trách nhiệm được thực thi trong Nhóm. Văn Phòng Tuyên Úy Nhà Giam Saint-Mihiel gồm 2 phụ tá, một Linh Mục là Cha Hemel và tôi. Và từ năm 2008 tôi được Đức Giám Mục chính thức bổ nhiệm làm Tuyên Úy.

Cứ ba lần mỗi tuần, tôi đến nhà giam viếng thăm những tù nhân nào muốn gặp tôi, nơi phòng giam của họ. Rồi tôi tự giới thiệu với các tù nhân mới đến, cứ hai tuần một lần. Các phụ tá thì gặp các tù nhân theo nhóm và linh hoạt các buổi Cử Hành Lời Chúa. Một buổi lễ tôn giáo được tổ chức vào sáng thứ bảy hàng tuần dành cho những ai muốn tham dự. Cha Hemel thì dâng Thánh Lễ cứ hai thứ bảy một lần, xen kẽ với buổi Phụng Vụ Lời Chúa.

Tôi thành thật thú nhận rằng sứ vụ cạnh các tù nhân thổi một luồng khí mới vào cuộc sống tu trì của tôi. Tình nguyện dâng hiến thời giờ để phục vụ tha nhân đã thật sự nhào luyện nội tâm tôi và mang đến cho tôi niềm vui cùng hạnh phúc bao la. Nơi khung cảnh nhà giam, các văn bản Phúc Âm vang vọng một ý nghĩa mới mẻ và thật cô đọng. Chẳng hạn như câu: **"Lạy Chúa, xin thương xót con!"** Hoặc lời Đức Chúa GIÊSU phán: **"Con hãy đứng dậy, vác giương và đi về nhà!"** (Matthêu 9,6). Đó cũng là điều đôi khi tôi nói với các tù nhân: *"Bạn hãy đứng lên, cầm cuộc sống trong tay và làm lại từ đầu!"*

Nhà tù là nơi chốn rất khốn khổ, vô nhân và nhục nhã. Các tù nhân thường có khuynh hướng chỉ than trách những điều tiêu cực. Chúng tôi hoàn toàn không có quyền trên bản án nên chúng tôi thường được tự do gặp gỡ họ. Tôi cố gắng lắng nghe, thông cảm, xoa dịu và khơi động các yếu tố tích cực hầu giúp họ đứng vững để tiến bước và nuôi hy vọng.

Đối với vài tù nhân thì thời gian bị giam cầm là thời gian mà lần đầu tiên họ đối diện với chính họ và bị bắt buộc phải suy tư. Đối với vài tù nhân khác thì đây là thời gian giúp họ thuần hóa và gây ý thức. Tôi xin đan cử 2 trường hợp. Một tù nhân nói: *- Trước đây tôi nghĩ rằng để làm người đàn ông thực thụ thì phải có nhiều tiền, có xe hơi lớn và có các cô gái đẹp. Bây giờ thì điều quan trọng đối với tôi là làm việc để nuôi sống gia đình. Tôi thuộc về một gia đình đông con nhưng chúng tôi chưa hề thiếu thốn gì. Tôi thường nghĩ đến gương sáng của thân phụ tôi. Người làm việc cực nhọc vì chúng tôi và hết mực yêu thương chúng tôi.*

Một tù nhân khác khám phá ra khía cạnh tích cực của tình yêu khi nói:

- Gia đình tôi sống thật xa, ở mãi bên thành phố Alsace. Vậy mà hiền thể tôi cùng với đứa con gái 16 tuổi cứ đều đặn hai tuần đến thăm tôi một lần. Mãi mãi tôi sẽ không bao giờ quên cử chỉ thân thương này.

Sứ vụ tông đồ cạnh các tù nhân giúp tôi khám phá ra thế nào là trái tim con người và các nhu cầu chính yếu của nó. Đó là: sự kính trọng, phẩm giá, truyền thông và giao tế. Vượt lên trên hành vi tội phạm, tù nhân vẫn giữ nguyên tư cách một con người. Chính Đức Chân Phúc Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã có lần nói với các tù nhân:

- Không có hành vi nào có thể tước đoạt khỏi anh em cái phẩm giá làm con cái THIÊN CHÚA.

Nỗi niềm đau khổ lớn lao nhất của các tù nhân chính là phải sống xa cách vợ hiền và nhất là con cái.

... Bấy giờ Vua sẽ phán với những người bên hữu rằng: **"Hãy đến, hỡi những kẻ CHA Ta chúc phúc, hãy lãnh lấy phần gia nghiệp là Nước Trời đã chuẩn bị cho các con từ khi tạo dựng vũ trụ. Vì xưa Ta đói, các con đã cho ăn, Ta khát, các con đã cho uống, Ta là khách lạ, các con đã tiếp rước, Ta mình trần, các con đã cho mặc, Ta đau yếu, các con đã viếng thăm. Ta bị tù đày, các con đã đến với Ta".** Khi ấy, người lành đáp lại rằng: **"Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ chúng con thấy Chúa là kẻ khách mà tiếp rước, mình trần mà cho mặc; có khi nào chúng con thấy Chúa yếu đau hay bị tù đày mà chúng con đến viếng thăm Chúa đâu?"** Vua đáp lại: **"Quả thật, Ta bảo các con: những gì các con đã**

làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây, là các con đã làm cho chính Ta vậy” (Matthêu 25,31-40).

(“Église de Verdun”, Bulletin diocésain, No 20, 25 Novembre 2011, trang 258-259)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt